

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Spørgsmål går ikke den vej, men så må fru Brosbøl tage ordet i anden ordførerrunde og gøre rede for det der. Vi er nok nødt til at holde på reglerne om, at det er spørgsmål til ordføreren her på talerstolen.

Næste ordfører er fru Margrethe Vestager.

Jamen så kan fru Brosbøl jo bare bede om at få ordet i anden ordførerrunde. Har fru Brosbøl haft to spørgsmål? Det mener jeg, men vi lader nåde gå for ret. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg har i hvert fald ikke haft to spørgsmål til den konservative ordfører. Lad os sige det på den måde.

Så vil jeg gerne stille et modspørgsmål igen, for det, der så skulle være pointen, er jo, at for mig – og det spurgte jeg også Dansk Folkepartis ordfører om – er der stor forskel på det, som bliver foreslået her med en uafhængig rådgivningsindsats, og så en kommunal sagsbehandling. Der er jo også meget stor forskel for en borger på at henvende sig til kommunen og sige, at man har et socialt problem, frem for at gå ned på en uafhængig rådgivningsinstans, et sted, hvor man ved, at her kan man få en rådgivning, som er uafhængig både af det offentlige og af det sted, hvor man har sin gæld. Mener den konservative ordfører ikke, at der kan være forskel på de to ting?

Kl. 12.55

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det mener jeg faktisk absolut. Det er også derfor, det undrer mig lidt, at når man kører argumentationen frem for det her forslag, så bruger man de store skrækeksampler med, at folk bliver sat på gaden og alle de der ting. Det mener jeg faktisk er en social situation, som socialkontoret decentralt skal tage sig af. Og vi gør så en masse fra statens side for at sikre gennemsigtighed, information, så folk er klar over konsekvensen af deres handlinger.

Det synes jeg faktisk er en statslig opgave, som vi løser flot. Vi kan måske blive endnu bedre, og der er jeg da meget åben over for alle mulige gode forslag. Men jeg synes ikke, det her bringer noget nyt på banen. Det er en problemstilling, vi har drøftet tidligere, og jeg mener ikke, det er løsningen på den helt relevante pro-

blemstilling, som det jo illustrerer. Jeg synes bare ikke, det her er løsningen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så tror jeg, jeg kan sige tak til ordføreren. Så er det sat på plads alt sammen, og alle er glade og tilfredse. Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Ja, det gælder ikke os som forslagsstillere, for i øjeblikket er der ikke noget, der tyder på, at vi får et flertal for vores forslag. Og det er en skam, for der er grupper i det danske samfund, som desværre har brug for gældsrådgivning, og som ikke har indsigt og ressourcer til at bruge nogen af de forebyggende indsatser, som er blevet nævnt af både ministeren og også af flere af de borgerlige ordførere.

Det er ikke, fordi det ikke er udmærkede ting – det er det bestemte. Jeg tror, det er meget vigtigt generelt at øge bevidstheden om, hvordan man tager ansvar for sin egen økonomi. Det gælder også i forhold til det fokus, der er f.eks. i folkeskolens matematikundervisning og i undervisningen på ungdomsuddannelserne, med at bruge eksempler fra privatøkonomien og derigennem give en indsigt i faget i sig selv, men også give en indsigt i, hvad det vil sige at have ansvaret for sin egen økonomi.

I Det Radikale Venstre er vi nemlig enige i synspunktet om, at man selvfølgelig har et eget ansvar for sin egen økonomi. Det giver næsten sig selv.

Men derfra og til at sige, at mennesker, som ikke har den type af ressourcer, og som ikke har mulighed for selv at få kontrol over deres økonomi, skal overlades til at sejle deres egen sø, hvis de ikke kan få en rådgivning, synes vi er at tage skridtet for vidt.

Der er ikke nogen tvivl om, at nogle af de mennesker, som vi taler om her, ikke er gode kunder i banken, og det er heller ikke sikkert, deres gæld kommer fra banken. Den kan faktisk komme alle mulige forskellige steder fra, og en del af gælden kan i øvrigt også være til det offentlige.

Derfor synes vi, det er en rimelig ting at lave om ikke andet så i hvert fald en forsøgsordning på det her område, især når vi kan iagttage, at man i andre nordiske lande har gjort lige præcis det, vi foreslår, og også gjort det med held, fordi man oplever, at man derigennem forhindrer, at folk bliver sat på gaden. Der kan selvfølgelig